

§ 4.

Invaliderne henføres som saadanne til 3 Hovedafdelinger:

1ste Afdeling: De som i den Grad have mistet Førligheden, at de ikke kunne undvære Andres daglige Hjælp eller Tilsyn; til denne Afdeling skulle i alle Tilfælde henregnes de, som have tabt Synet paa begge Dine eller ved Amputation mistet tvende af de større Lemmer (Arm, Haand, Ben eller Fod), eller som have faaet disse saaledes fordærvede ved Lamhed eller Stivhed, at de maa anses for ganske ubrugelige.

2den Afdeling: De, som aldeles eller næsten aldeles have tabt Evnen til at erhverve det Fornødne til deres og deres Familjes Underhold, men som dog ikke behøve daglig Hjælp af Andre; til denne Afdeling skulle altid regnes de, som ved Amputation have mistet et af de større Lemmer eller faaet det saaledes fordærvet, at det er aldeles ubrugeligt, saavel som de, der have mistet Hørelsen paa begge Dren.

3die Afdeling: De, der, uden at kunne henføres til en af de to foregaaende Afdelinger, ere saaledes kvæstede eller komne til Skade, at deres Evne til at sørge for deres og deres Familjes Underhold derved er svækket.

§ 5.

Foruden den Pension, som de her omhandlede Personer af de militære Underklasser maa have Afgang til efter Pensionslovene, bestemmes Invalideforsørgelsen uden Hensyn til Tjenestetid og Tjenestegrad efter den i § 4 fastsatte Inddeling af Invaliderne saaledes, at en Invalid, der henhører til 1ste Afdeling, faar fra 440 til 700 Kroner; en Invalid, der henhører til 2den Afdeling, faar fra 200 til 440 Kroner; en Invalid, der henhører til 3die Afdeling, faar indtil 270 Kroner.

§ 6.

Invalideforsørgelsen bestemmes indenfor de for hver Afdeling fastsatte Grændser i Forhold til de med Hensyn til hver enkelt Invalid oplyste særegne Omstændigheder, hvoriblandt kommer i særdeles Betragtning den større eller mindre Betydning af det ved Legemsbeskadigelsen eller Svagheden forarsagede Tab af Arbejdsdygtighed og Erhvervsevne, samt overhovedet Bedkommendes Nidjærhed og Duellighed i Tjenesten. Det saaledes fastsatte Pengebeløb kan senere paa Grund af væsentlig Forandring i Invalidens Helbredsstand enten forøges eller forringes.

Forsørgelsen eller Forringelsen af den tilstaaede Forsørgelse sker enten indenfor Grændserne i den Afdeling, hvortil Bedkommende fra først af var henført, eller derved, at han, naar Invaliditetsgraden er forandret, overføres i en anden Afdeling. Til en høiere Afdeling kan Invaliden kun da gaa over, naar den større Grad af Hjælpeløshed hidrører fra den under den militære Tjeneste paadragne Legemsbeskadigelse eller Svaghed. Forsørgelsen formindstes derimod, naar Invaliden i den Grad helbredes, at han maa antages tilbøielig eller ganske at have gjenvundet sin Evne til Erhverv. Er Invalideforsørgelsen kun tilstaaet for et Aar, bliver den ved Aarets Udlob helt at ansætte paany efter de oplyste Omstændigheder, dog i Overensstemmelse med de i §§ 4 og 5 fastsatte Regler.

§ 7.

Naar en Invalid, hvem en vedvarende Forsørgelse er tillagt, ansættes i en af Staten lønnet Bestilling, faar dette følgende Indflydelse paa den ham tillagte Understøttelse:

- a) Denne indbrages aldeles, naar Invaliden derved opnaar en Indtægt af Statskassen (iberegnet Pension), der er halvanden Gang saa stor som den Indtægt, der ialt var